

УДК 347.6

Грабовська С. – ст. гр. СІ-31

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ПРАВОВІ РЕЖИМИ МАЙНА ПОДРУЗЖЯ У ШЛЮБНОМУ ДОГОВОРІ

Науковий керівник: Грузін В.Я.

Сімейне право – це галузь права, сукупність правових норм, які регулюють охороняють особисті й пов'язані з ними майнові відносини громадян, що виникають із шлюбу та належності до сім'ї.

Норми СК України, якими регламентовані порядок та умови укладання, виконання та припинення шлюбного договору, зібрані в окремому розділі. Це свідчить про те, що законодавець відводить цьому правовому інституту значне місце в житті суспільства.

Розставити всі крапки над «і» шлюбним контрактом – цілком нормальне явище на Заході, якому завжди був властивий здоровий меркантилізм. Таких прикладів сила-силенна. Там уже нікого не лякає словосполучення «шлюбний контракт» і ніким не трактується як прояв недовіри. У нас же досі до нього ставляться як до модної «західної штучки» і реагують гамою найрізноманітніших емоцій.

В юридичній літературі всі домовленості подружжя у шлюбному контракті можна класифікувати як чотири категорії: 1) угоди подружжя щодо правового режиму їх майна; 2) угоди щодо порядку користування спільним і роздільним майном; 3) угоди щодо порядку управління майном і кладення з ним угод; 4) угоди зобов'язального характеру. Ось лише основні приклади того, що можна ввести до шлюбного контракту: пункт, про те, що майно, яке належить кожному із членів подружжя на правах приватної власності, належатиме йому в майбутньому, незалежно від тривалості спільного користування і спільних вкладень у період шлюбу; умови утримання та ремонту спільного і роздільного майна; умови, які не пов'язують права на утримання аліментів зі злиднями чи непрацездатністю стягувача аліментів, тощо.

Слід відмітити, що упродовж 19 років існування в Україні інституту шлюбного контракту, великого поширення такі договори так і не набули. Зокрема, протягом семи років дії Сімейного кодексу України, який визначив поняття, зміст та правила укладання шлюбного договору, цією можливістю в країні скористалося лише близько 6 тис. подружніх пар. У 2010 році нотаріусами було посвідчено трохи більше, ніж 1 тис. шлюбних договорів.

Небажання укладати шлюбний договір можна пояснити ще й тим, що раніше це можна було зробити виключно до реєстрації шлюбу. Якщо ж, проживши разом декілька років, подружжя і шкодувало про те, що шлюбного контракту немає, то вже не буде можливості його укласти. Варто сподіватися, що надання подружжю можливості укласти шлюбний договір і після реєстрації шлюбу матиме позитивні наслідки та сприятиме зростанню шлюбних контрактів в Україні.